

STRESZCZENIE

Rozprawy doktorskiej mgr inż. Cezarego Tomiczka nt. ORGANIZACJA DZIAŁANIA PODMIOTÓW LECZNICZYCH W SYTUACJACH ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA POWSZECHNEGO

System ochrony zdrowia w Polsce w okresie tzw. transformacji ustrojowej, tj. w latach 90. XX w., przeszedł poważne przeobrażenia, odstąpiono od modelu socjalistycznej służby zdrowia, która była oparta o mechanizmy administracyjno-nakazowe na rzecz systemu ubezpieczeniowego uwzględniającego mechanizmy rynkowe. Przełom XX i XXI w. to również zmiana postrzegania zagrożeń, co wpłynęło na zmianę podejścia do bezpieczeństwa narodowego. Stąd też wśród dziedzin bezpieczeństwa narodowego ważną rolę zaczęło odgrywać bezpieczeństwo powszechne, rozumiane jako stan zapewniający ochronę życia i zdrowia obywateli oraz majątku narodowego przed skutkami klęsk żywiołowych. Za działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego odpowiedzialne są podmioty wykonujące działalność leczniczą.

Przedstawione w rozprawie doktorskiej wyniki przeprowadzonych badań naukowych, których celem poznawczym była eksplanacja i diagnoza uwarunkowań funkcjonowania podmiotów leczniczych w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego, zostały podzielone na sześć rozdziałów. W efekcie poznania uwarunkowań funkcjonowania podmiotów leczniczych i oceny ich działania i przygotowania do działania nastąpiła identyfikacja słabych stron, co do których zasadne było wnioskowanie wskazujące obszary zmian. Stąd też osiągnięto również założony cel użyteczny poprzez opracowanie kierunków doskonalenia organizacji działania podmiotów leczniczych w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego.

Zaznaczyć należy, że wyzwaniem dla systemu ochrony zdrowia podczas akcji ratunkowej jest skoordynowanie działań wszystkich uczestniczących w niej podmiotów. Stąd też opracowane procedury działania muszą być jednolite dla wszystkich podmiotów leczniczych i dokładnie określać zasady współpracy pomiędzy wszystkimi zaangażowanymi służbami, jak i określać zasady koordynacji wszelkich działań. Konieczne jest również systematyczne szkolenie personelu medycznego, szczególnie w zakresie współpracy oraz korzystanie z nowych rozwiązań technologicznych, co pozwoli, m.in. na skrócenie czasu dotarcia do poszkodowanych czy też na pozyskiwanie jak największej liczby informacji nieodzownych

do koordynowania akcją ratunkową i dyslokacją poszkodowanych do właściwych podmiotów leczniczych.

Mając na uwadze powyższe, zgromadzone w dysertacji wyniki badań naukowych, uzyskane zarówno poprzez zastosowanie teoretycznych, jak i empirycznych metod badawczych, przyczyniły się do pozytywnej weryfikacji głównej hipotezy badawczej, co było możliwe dzięki pozytywnemu zweryfikowaniu szczegółowych hipotez badawczych.

Personel, zasoby, infrastruktura i procedury to cztery główne elementy, które wpływają na zdolność systemu opieki zdrowotnej do prowadzenia działań w warunkach zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego. Ponadto zdolność podmiotów leczniczych do szybkiego reagowania na zdarzenia o charakterze klęski żywiołowej niewątpliwie będzie miała wpływ na poprawę skuteczności reagowania w przypadku wystąpienia nagłych, codziennych wypadków.

SUMMARY
PhD dissertation of MSc. Cezary Tomiczek
on. ORGANIZATION OF ACTIVITIES OF MEDICAL ENTITIES
IN CASE OF THREATS TO COMMON SECURITY

The health care system in Poland in the so-called the systemic transformation, i.e. in the 1990s, was significantly transformed, the model of the socialist health service based on administrative-command mechanisms was abandoned in favor of an insurance system taking into account market mechanisms. The turn of the 20th and 21st centuries was also a change in the perception of threats, which influenced the approach to national security. Hence, among the domains of national security, an important role has started to be played by general security - a state that ensures protection of the life and health of citizens and national property against the effects of natural disasters. The entities performing medical activities are responsible for actions aimed at preserving, saving, restoring or improving health in the event of a threat to public safety.

The results of scientific research presented in the doctoral dissertation, the cognitive purpose of which was to explain and diagnose the conditions of the functioning of medical entities in situations of danger to public safety, have been divided into six chapters. As a result of getting to know the conditions for the functioning of medical entities and the evaluation of their operation and preparation for action, weaknesses were identified and thus the areas of changes were inferred. Hence, the assumed utilitarian goal was also achieved through the development of directions for the improvement of the organization of medical entities' operation in situations of public safety threat.

It should be emphasized that the challenge for the health care system during a rescue operation is the coordination of activities of all entities participating in it. Hence, the developed operating procedures must be identical for all medical entities and they also ought to precisely define the principles of cooperation between all involved services, as well as define the principles of coordination of all activities. It is also necessary to systematically train medical staff, especially in the field of cooperation, and to use new technological solutions, which will allow, inter alia, to shorten the time needed to reach the injured or to obtain as much information as possible necessary to coordinate the rescue operation and dislocation of the injured to the appropriate medical entities.

Bearing in mind the above, the results of scientific research collected in the dissertation, obtained both by applying theoretical and empirical research methods, contributed to

a positive verification of the main research hypothesis, which was possible thanks to the positive verification of detailed research hypotheses.

The personnel, resources, infrastructure, and procedures are the four main components that affect the ability of a health system to operate under conditions of public safety concern. Moreover, the ability of medical entities to quickly react to events of a natural disaster will undoubtedly have an impact on improving the effectiveness of responding in the event of emergency.